

Banken til at anvende visse lettere Retsformer, staar i et korresponderende Forhold til § 2, og at som Folge deraf i Virkeligheden ogsaa de Betingelser bør være tilstede, som staa i § 1, paa de Steder, hvor man ublaaner, men det vilde dog de ærede Medlemmer vistnok indrømme mig, at den judicielle Fremgangsmaade, som i § 1 under Nr. 2 er anført at skulle kunne betinges, nemlig Retten til uden foregaaende Forligsmægling, Rettergang og Dom at lade Pantet bortfælgge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald udlægge Banken til Etendom, vil man ikke kunne betinge i en fremmed Kommune. Jeg skal imidlertid ikke udtale mig udførligere om dette Punkt, da jo Ministeren selv har anbefalet Forslagene under Nr. 2 og Nr. 3. Ligeledes slutter jeg mig til Forslaget under Nr. 4, skjøndt jeg ikke er Forslagsstiller. Jeg vilde dernæst nærmest omtale Forslaget under Nr. 10, der vedrører Spørgsmaalet, om kun danske Undersaatter skulle være Medlemmer af Bestyrelsen og af Bankraadet. Jeg sætter overordentlig Pris paa dette Forslag. Jeg kan ikke paa nogen Maade anerkjende, at det staar i nogen direkte Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvorledes for Dvrigt almindelige Banker ere indrettede. Det er en given Sag, at en tydsk Handlende kan komme her og oprette et Handelshus i Kjøbenhavn ligesaa frit som en dansk, at et tydsk Firma kan oprette en Bank her, naar denne ikke blander sig ind i vore Prioritetsforhold, og naar den ikke forlanger saadanne Begunstigelser, som den almindelige Lovgivning ikke hjemler navnlig i Henseende til strappere Midler overfor Debitorer og til Udstedelse af Thendehaverpapirer; men en hel anden Sag er det, naar man forlanger Sigt. Da er Sagen og maa Sagen være et indre dansk Spørgsmaal, hvor det ikke er os ligegyldigt, hvem der administrerer eller har Indflydelse paa Administrationen. Det kan ingenlunde være os ligegyldigt, om Mænd af fremmed Nationalitet og Mænd, som bo udenlands, faae en væsentlig Indflydelse paa, hvorledes der handles med de Debitorer, som de have skabt her i Danmark lige over for udstedte Kreditobligationer. Jeg maa derfor fastholde Forslaget saaledes, som det er stillet, og vilde ikke engang finde mig beroliget ved,

hvad den ærede Minister syntes at antyde, at han vilde gaa ind paa, nemlig ved at man fik en højere Brøf for dem, som skulde være Danske i Bestyrelsen. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 11, da maa jeg, om der maasse end kan være en formel Mangel derved, dog anbefale dette Forslag, idet jeg tillod mig ved forrige Behandling at udtale en lignende Tanke. Med Hensyn nu til det Spørgsmaal, som er blevet saa meget omtvistet, nemlig Spørgsmaalet om de saakaldte Præmieobligationer, da er det for mig ikke afgjørende, om der tilstaas Banken en Ret til at sige, vi give 2 Rd. eller 3 Rd. ud over pari Kurs for de saa Obligationer, som blive udtrukne om Aaret, men det, som for mig er Hovedsagen, er, at det ligefrem bliver forment Banken at udstede Noget, der i væsentlig Grad indeholder en Del af Renten gennem en Lotterigevinst. De ærede Bankraader, som her have havt Ordet, have erklæret, at det ikke var deres Villie at gjøre Saadant, men det er jo ikke bindende for al Eftertid. Vor Mening er den, at dersom det er saa, at naar vi ikke sætte en Grændse, kan man lige saa godt give 25 eller 50 Rd. i Præmie for hver udtrukken Obligation som 4 eller 5 Rd., saa bliver det et Lotteri, idet en Del af den ellers almindelige Rente ikke bliver fordelt som Rente over selve Obligationerne helt igennem, men bliver tildeelt de enkelte Lykkelige, og endskjøndt man kan sige, det er fuldstændig ens med Hensyn til Kursen og Rentefoden, enten man udsteder Obligationerne til f. Ex. 5 pCt. Rente, eller man siger, vi fordele kun 4 pCt. af de 5 pCt. som Rente, men den ene Procent lade vi saa igjen blive fordelt i enkelte store Lotterigevinster til de Obligationer, der blive trukne ud, endskjøndt dette mathematisk taget er ens, er det dog lige saa vist, at jo mere der paa den Maade gaar i, hvad jeg kalder Lykkehjulet, jo mere der paa den Maade bliver et Træf, desto mere bliver Folkets Lyst til at spille i Lotteri taget med i Beregning for om mulig derved at skaffe en vis Tilværelse, og Saadant er efter min Formening ikke af det, man skal begunstige. Det er netop det, vi ville være frie for og ikke det, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds nævnte, at der